

rimelige og retfærdige. Individuelle fradrag måtte foretrækkes. Endelig fandt han, at lovforslagets kontrolbestemmelser gik langt videre end nødvendigt. *Ninn-Hansen* (KF) så gerne problemet om samtidighedsskat løst, men han måtte foretrække det konservative forslag om frivillig kildeskat. Nu måtte man se, hvad det særlige udvalg kom frem til. Han henviste i øvrigt til sine tidligere fremsatte udtalelser om regeringens kildeskatteforslag og efterlyste stadig skalaer, der kunne belyse konsekvenserne. *Baunsgaard* (RV) fandt ikke, at kildeskatteforslaget kunne betragtes som en skattereform. En sådan måtte fjerne urimelighederne ved det nuværende skattesystem. Man måtte finde et system, der ikke lod prisudviklingen udhule de grænser, man oprindeligt havde fastsat. Der måtte ikke være så store spring i skatteprocenterne, og der måtte sættes ind med en reform af fradrags-systemet. Det var urimeligt, at de socialt betonedede fradrag gav størst fordel for de store indtægter, og hvis regeringen mente, at det ville forenkle kildeskatteordningen, hvis man ophævede skattefradragsreglen, hvorfor foreslog man den så ikke ophævet? *Baunsgaard* betonedede til slut vigtigheden af, at det administrative besvær, man pålagde erhvervslivet, blev så lille som muligt. *Aksel Larsen* (SF) fandt, at ændringerne af lovforslaget var til det bedre, men hvorfor havde man ikke foreslået skattefradragsreglen ophævet, når man dog i praksis foreslog den likvideret i lovforslaget? Der var også andre fradrag, der måtte ryddes op i, f. eks. *parcelhusejernes skattebegunstigelser*. *Aksel Larsen* fandt ikke lovforslagets løsning af sambeskatningen tilfredsstillende, og han efterlyste som flere af de foregående talere tabeller og beregninger, der kunne belyse forslagens konsekvenser. Så vidt han kunne vurdere, ville lovforslaget bevirke en manko på omkring 1 milliard kr. Der var mange måder at skaffe disse penge på, og det forøgede ikke hans sympati for regeringens planer, hvis man ville dække mankoen gennem en merværdiafgift. Også *Johan Asmussen* (Uafh) fandt det eksisterende skattesystem fortvivlende, men forenkling var ikke det vigtigste hensyn at tage ved en reform. Man måtte finde det mest retfærdige system og så inden for de rammer gøre det så enkelt som muligt. Lovforslagernes nye udformning havde tekniske fordele i forhold til de tidligere forslag, men han kunne ikke anbefale dem. Ordningen var vanskelig at administrere både for erhvervene og skattemyndighederne, den nye formulering kompromitterede skattefradragsreglen, ordningen kunne bruges konjunkturpolitisk, og skatteyderne mistede fornemmelsen af, hvad de betalte. *Niels Westerby* (LC) var tilhænger af kildeskat, men hovedformålet med en skattereform måtte være lettelse i indkomstbeskatningen og ophævelse af sambeskatningen. Han kunne ikke tilslutte sig regeringens kildeskatteforslag. Ordningen var for kompliceret, fordi man havde bevaret skattefradragsreglen. Der måtte ryddes op i fradragene, men det var ikke nogen god idé med standardfradrag. Endelig var det en afgørende mangel ved regeringsforslaget, at det manglede skalaer.